

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7CoE/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	6210205757
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6210205757.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému S., bývajúcemu v O., pre vymoženie 592 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 6 Er 146/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 312/2012, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 15. júna 2012 č. k. 6 Er 146/2010-18 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 10 307 vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ďalej len „Exekučný poriadok“). Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 40 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve (zmluve o úvere z 21. mája 2009, č. 6491505) je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ (povinný) nie je ňou viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a ich výške podľa § 14 ods. 1, 2, § 15, § 22, § 23 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Proti uvedenému uzneseniu podala (na pošte 4. septembra 2012) odvolanie oprávnená, ktoré bolo okresnému súdu doručené 6. septembra 2012. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jej argumentáciou navrhla, aby konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. prerušil a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálnu

otázku v uvedenom znení.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 312/2012 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení na margo prerušenia konania poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a (zo špecifikovaných dôvodov) dospel k záveru, že v preskúmvanej exekučnej veci nie je potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou (otázkami) týkajúcimi sa výkladu únieového práva na Súdny dvor EÚ.

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie (č.l. 73). Navrhla, aby bolo napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušené a vec vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlú interpretáciu ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 312/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov

prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 312/2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.